Lietas arhīva Nr. K30-1101-19/36
ECLI:LV:RVPT:2019:0822.11520088018.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2019.gada 22.augustā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese I.Apse
ar sekretāri A.Martinovu,
piedaloties prokurorei V.Soldatovai,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 312.panta. Tiesa

konstatēja:

/pers. A/ izvairījās no piespriestā tiesību ierobežošanas soda izciešanas, un proti:

2018.gada 16.aprīlī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 275.panta pirmās daļas, 312.panta un 177.panta pirmās daļas tika notiesāts /pers. A/ un viņam tika piespriests sods - piespiedu darbs uz 380 (trīs simti astoņdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 1 (vienu) gadu 7 (septiņiem) mēnešiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2018.gada 27.aprīlī. Papildsods nav izciests.

Neizpildot minēto tiesas spriedumu, neizciesta papildsoda laikā, 2018.gada 26.novembrī ap plkst.22.34 /pers. A/ vadīja automašīnu „Volkswagen-Golf", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, un brauca ar to Rīgā, pa Stirnu ielu no Ierīķu ielas puses Pīļu ielas virzienā. Tika aizturēts Stirnu un Ierīķu ielu krustojumā pēc ceļu satiksmes negadījuma.

Tādējādi /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 312.pantā.

Apsūdzētais /pers. A/ tiesas sēdē savu vainu viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 312.panta atzina pilnībā, lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Tā kā apsūdzētais atzina savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzētā vainu un noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju, apsūdzētais pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu, tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pieņēma lēmumu neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, vienlaicīgi izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, tas ir, ka šādu spriedumu apelācijas kārtībā var pārsūdzēt tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem.

Ņemot vērā, ka tiesā netika veikta pierādījumu pārbaude, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums nav nepieciešams.

Atzīstot apsūdzētā vainu par pierādītu, nodarījuma kvalifikāciju, kā tas norādīts apsūdzībā un spriedumā par atbilstošu Krimināllikuma normām, tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir sodāms.

Tiesa, iepazīstoties ar apsūdzētā /pers. A/ personību, konstatēja, ka viņš agrāk tiesāts - 2018.gada 16.aprīlī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 275.panta pirmās daļas, 312.panta un 177.panta pirmās daļas tika notiesāts /pers. A/ un viņam tika piespriests sods - piespiedu darbs uz 380 (trīs simti astoņdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 1 (vienu) gadu 7 (septiņiem) mēnešiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2018.gada 27.aprīlī. Ar Rīgas rajona tiesas 2018.gada 14.novembra lēmumu nolemts /pers. A/ ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 16.aprīļa spriedumu piespriesto neizciesto soda daļu 349 stundas aizstāt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 87 dienām, tiesas rīcībā nav informācijas, ka aizstātais sods būtu izciests. Trešās grupas invalīds. Pirms apcietinājuma strādājis.

Krimināllikuma 312.panta sankcijā paredzēts brīvības atņemšanas sods līdz vienam gadam vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu apsūdzētais izdarīja mazāk smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis ir savas vainas vaļsirdīga atzīšana un izdarītā nožēlošana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu apsūdzētā atbildību pastiprinošs apstāklis ir tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

No Krimināllikuma 35. un 46.panta jēgas izriet, ka soda mērķis ir panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, un šī mērķa sasniegšanai sodam ir jābūt taisnīgam – atbilstošam nodarījuma smagumam un vainīgā personībai. Nosakot sodu ir jānovērtē ar likumu

aizsargātās intereses apdraudējuma raksturs un radītās sekas, vainīgā personība.

/pers. A/ izdarīja tīšu mazāk smagu noziegumu, kura kaitīgumu raksturo valstī noteiktās tiesiskās kārtības apdraudējums. Izdarītā noziedzīgā nodarījuma sastāvs ir formāls un ir pabeigts ar brīdi, kad apsūdzētais izdarīja apzināti neattaisnojamu darbību, lai izvairītos no tiesas piespriestā tiesību ierobežošanas soda izciešanas. Apsūdzētā darbības apdraudēja jurisdikcijas intereses sprieduma izpildē, un šajā gadījumā kaitējums tika nodarīts jau ar pašu izvairīšanās faktu, turklāt Krimināllikums nemaz neprasa, lai papildus tam tiktu radīts vēl kāds kaitējums.

Ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētā personību, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam /pers. A/ sods nosakāms brīvības atņemšanas veidā.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 35.pantu soda mērķis, kas ir vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, konkrētajā gadījumā ir sasniedzams ar īslaicīgas brīvības atņemšanas sodu.

Izvērtējot nosakāmā soda termiņu, tiesa ņem vērā gan noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus, to, ka nav iestājušās smagas sekas, apsūdzētā attieksmi pret nodarījumu, ģimenes un veselības stāvokli, atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākli. Tā kā lietā konstatēts gan atbildību mīkstinošs, gan pastiprinošs apstāklis, sods apsūdzētajam nosakāms tuvu panta minimālajai sankcijas robežai. Tiesa uzskata, ka nav nepieciešama ilgstoša /pers. A/ izolācija no sabiedrības.

Tiesa ņem vērā apstākli, ka apsūdzētais ir izmantojis savas Kriminālprocesa 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaužas vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku kriminālatiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču minētais apstāklis nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, ja notiesātais pēc sprieduma taisīšanas, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma. Savukārt, saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta septīto daļu aizstātos sodus pilnībā saskaita, tādejādi šajā lietā noteiktajam sodam pilnībā pieskaitāms neizciestais aizstātais sods.

Neizciestā soda daļa pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 16.aprīļa sprieduma ir īslaicīga brīvības atņemšana uz 87 dienas un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – 5 mēneši un 20 dienas. Brīvības atņemšanas sods nav uzsākts izciest, transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas sods no minētā sprieduma stāšanās spēkā 2018.gada 27.aprīļa līdz aizturēšanai šajā lietā (2019.gada 6.jūnijs) izciests - 1 gads 1 mēnesis un 10 dienas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda izciešanas laikā ieskaitāms apcietinājumā pavadītais laiks no 2019.gada 6.jūnija.

Lai nodrošinātu sprieduma izpildi, drošības līdzeklis saglabājams.

Lietā ir procesuālie izdevumi EUR 117,78, kas radušies sakarā izņemtā transportlīdzekļa nogādāšanu glabāšanā un glabāšanu (lietas 13.-14.lapa). Šie procesuālie izdevumi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367., 368.pantu valsts labā ir piedzenama no apsūdzētā.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520.pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. A/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 312.panta un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu un 52.panta septīto daļu pēc spriedumu kopības noteiktajam sodam pilnībā pievienot neizciesto sodu pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 16.aprīļa sprieduma un galīgo sodu noteikt - **brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem, 27 (divdesmit septiņām) dienām, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) mēnešiem un 20 (divdesmit) dienām.**

Piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu atstāt negrozītu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda izciešanā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2019.gada 6.jūnija.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus EUR 117,78 (viens simts septiņpadsmit euro 78 centi) par izņemtā transportlīdzekļa nogādāšanu glabāšanā un glabāšanu, iemaksājot norādīto summu: saņēmējs: Nodrošinājuma valsts aģentūra, reģ. Nr.90009112024, banka: Valsts kase, bankas kods: TRELLV22, konts: LV86TREL2140651020000, nosakot 30 dienu termiņu labprātīgai sprieduma izpildei no sprieduma spēkā stāšanās.

Noteikt, ka maksājumu apliecinoši dokumenti ir iesniedzami tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijai tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams 2019.gada 22.augustā.

Tiesnese I.Apse